

SIEWCA

18 listopad - 1 grudzień 2018

JESTEŚMY NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM

Cena 1,- zł

Nr 242(310)

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

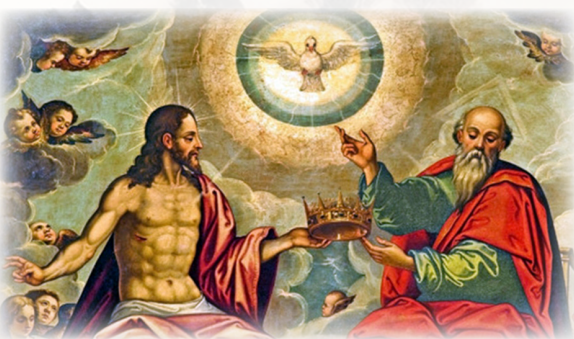
Tak, jestem
królem.
Ja się
na to
narodziłem
i na to
przyszedłem
na świat,
aby dać
świadcstwo
prawdzie.
Każdy,
kto jest
z prawdy,
słucha
mojego
głosu

WIERZĘ ...

DRUGI ROZDZIAŁ CREDO

Credo dzieli się na trzy rozdziały: pierwszy odnosi się do Ojca, drugi do Syna, a trzeci do Ducha Świętego. Określmy prawdy wiary, w tym: „Wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga Ojca Wszechmogącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych”. Kim jesteśmy? Skąd przybywamy? Dokąd zmierzamy? Takie są ostateczne pytania, które stawia sobie każda istota ludzka. Chrześcijańskie Credo jest krótkim „opowiadaniem”, które łączy w sobie początek i koniec

świata. W nim Bóg Trójjedyny nie jest wyznawany w sposób abstrakcyjny. Bóg jest wyznawany z uwzględnieniem historii, którą On zechciał przeżyć i napisać razem z ludzkością. Credo mówi nam o tym, co każda z trzech Osób Boskich zdziałała „dla ludzi i dla naszego zbawienia”.

W osobie Syna Credo przywołuje następujące po sobie kolejno wydarzenia, które równocześnie stają się historią naszego zbawienia, opowiadając w skrócie o narodzeniu, męce pod Poncjuszem Piłatem, ukrzyżowaniu, śmierci, pogrzebaniu, zstąpieniu do piekieł i powstaniu z martwych trzeciego dnia. Owe ostatnie sformułowania, które w sposób skrótowy opisują etapy misterium paschalnego, tworzą prawdziwe centrum chrześcijańskiego Wyznania wiary. Rzeczywiście, opowiadają z punktu widzenia naszego zbawienia to, co stanowi podstawę całej historii ludzkości. Centrum, które zarazem jest jej szczytem, ponieważ w tym zdarzeniu, które dokonało się tylko raz jedyny po wszystkie czasy, osiąga kulminację cała historia zbawienia. Od tego momentu nabierają charakteru zstępującego na nas, aby nam powiedzieć, jakie są konsekwencje tego misterium.

Z książki WIERZĘ... wybrał Eugeniusz

ŻYJĄC SŁOWEM – ROZWAŻANIA

Na tym świecie mamy nieustannie „czuwać nad sobą”. Człowiek w swoim wysiłku „czuwania nad sobą” ukazuje, że jest obdarowany tęsknotą za Bogiem. Tęsknota za Bogiem otwiera przed nami bramy działania Ducha Świętego, który przemienia nasze życie, zmienia nasze myślenie.

18 listopada Mk 13, 24 – 32 Być gotowym na przyjście Jezusa. Teraz weryfikuje się moja gotowość na Jego przyjście. Trzeba jedynie spojrzeć we własne serce i dostrzec, co się w nim znajduje. Dostrzec to, w jaki sposób podchodzę do swojego życia, siebie, swoich bliźnich, w ten sposób znaleźć odpowiedź.

25 listopada J 18, 33b – 37 Królestwo Jezusa związane jest nierozłącznie z prawdą. Czy prawda o świecie, o mnie, moim życiu pochodzi od Jezusa? Jeśli tak, znaczy, że uznaję Jego panowanie.

30 listopada Mt 4, 18 – 22 Mamy stać się tymi, którzy zostają wezwani przez Jezusa. Odpowiedź zakłada przyjęcie na siebie odpowiedzialności za zbawienie naszych bliźnich przez nasze świadectwo bycia tym, który słucha i podąża za Jezusem.

MOC SŁOWA

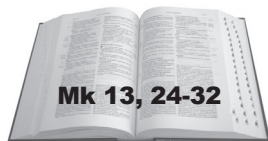

Ewangelia w nauce św. Jana Pawła II

NIEDZIELA XXXIII ZWYKŁA - 18 LISTOPADA 2018

NIEDZIELA XXXIV ZWYKŁA - 25 LISTOPADA 2018

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

Mk 13, 24-32

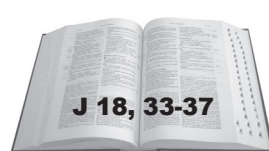
Jezus powiedział do swoich uczniów: «W owe dni, po wielkim ucisku, „słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą spadać z nieba i moce na niebie” zostaną wstrząśnięte. Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą. Wtedy pośle On aniołów i, zgromadzi swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi po kraniec nieba”. A od figowca uczcie się przez podobieństwo. Kiedy już jego gałąź nabrzmiewa sokami i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie te wydarzenia, wiedźcie, że to blisko jest, u drzwi. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą. Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec».

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

Historia zmierza do swego celu, ale Chrystus nie zostawił nam żadnych wskazówek czasowych. Żłudne zatem i myślące są wszelkie próby przewidzenia końca świata. Chrystus zapewnił nas jedynie, że koniec nie nastąpi, zanim Jego zbawcze dzieło nie ogarnie całego świata za pośrednictwem głoszenia Ewangelii. Jezus kieruje te słowa do swoich uczniów, którzy chcieliby wiedzieć, kiedy nastąpi koniec świata, a przy tym skłonni są sądzić, że stanie się to niebawem. Jezus daje im do zrozumienia, iż muszą go poprzedzić liczne wydarzenia i katastrofy, a wszystko to będzie zaledwie „początkiem bolesti”.

Tomasz a'Kempis - O Naśladowaniu Chrystusa

Każdy człowiek z natury pragnie wiedzy, lecz coś warta wiedza bez bojaźni Boga? Niewątpliwie lepszy jest skromny wieśniak służący Bogu niż dumny filozof, który o sobie nie myśląc bada ruchy ciał niebieskich. Ten, kto zna dobrze samego siebie, dostrzega własną brzydotę i nie lubuje się w ludzkich pochwałach. Gdybym wiedział wszystko, co można wiedzieć na świecie, a nie trwał w miłości, coś by mi to pomogło w oczach Boga, który sądzić mnie będzie z tego, co czyniłem?

J 18, 33-37

Piłat powiedział do Jezusa: «Czy Ty jesteś Królem żydowskim?» Jezus odpowiedział: «Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?» Piłat odparł: «Czy ja jestem Żydem? Narod Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Co uczyniłeś?» Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

„Tak, jestem królem. Ja się na to urodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu”. Oświadczenie to wieńczy stare proroctwo, obecne w historii, obecne w historii Izraela, które w Chrystusie dopełniło się i objawiło. Słowa Jezusa pozwalają nam dostrzec promień światła, rozjaśniający mroki tajemnicy zamkniętej w tych trzech pojęciach: królestwo Boże, królestwo mesjańskie, lud Boży zgromadzony w Kościele. W promieniach tego proroctwa i mesjańskiego światła możemy pojmować i powtarzać, jaśniej rozumiejąc jej słowa, modlitwę, której nauczył nas Jezus: „Przyjdź królestwo Twoje”. Jest to królestwo Ojca, które przyszło na świat wraz z Chrystusem. Jest to królestwo mesjańskie, które dzięki Duchowi Świętemu rozwija się w człowieku i w świecie, by osiągnąć swą pełnię w Ojcu, w chwale niebieskiej.

Kto czego nie zna, tego nie ceni, ani szanuje

POZNAJMY HISTORIĘ NASZEGO KOŚCIOŁA

ROZBUDOWA KOŚCIOŁA W XVIII WIEKU

Dwuwieżowa fasada kościoła sejneńskiego jest charakterystycznym elementem krajobrazu miasta. Została wzniesiona w drugiej połowie XVIII wieku w stylu określanym „barokiem wileńskim”. Wydarzenia, jakie doprowadziły do tej przebudowy, stanowią interesujący rys epoki. Według księdza Kłapkowskiego, od roku 1760 nastąpiła przebudowa kościoła z fundacji Róży z Platerów Strutyńskiej, starościny sejwskiej i wiązajskiej oraz jej córki Teresy Druckiej – Lubeckiej, kasztelanowej pińskiej. Dzięki niej, przeor Ludwik Mostowicz podjął dzieło rozbudowy kościoła. W czasie przebudowy zmieniono orientację kościoła. W miejscu poprzedniego prezbiterium przedłużono wnętrze o dwa przęsła, zbudowano monumentalną, dwuwieżową fasadę. W trakcie prac, likwidacji uległy przybudówki połączone z korpusem nawowym i prezbiterium; rozebrana została wieża stojąca po północnej stronie kościoła. Elewacje boczne uzyskały okna w zmienionej, barokowej formie. We wnętrzu kościoła wprowadzono ujednolicony stylistycznie wystrój ołtarzy, obudowy chóru muzycznego i organów. Stożkowe dachy, wieńczące cylindryczne wieże klasztoru, zostały zastąpione hełmami o formach późnobarokowych. Nastąpiło to prawdopodobnie w latach 1777 i 1779, o czym świadczą daty wycięte na wieńczących wieże blaszanych chorągiewkach. Dominikanie, podejmując się przebudowy fasady, zamierzali zapewne uporządkować pod względem urbanistycznym plan miasteczka Sejny. Dowodem na to jest zbudowanie w roku 1789 kaplicy pod wezwaniem Świętej Agaty, która stała się głównym elementem placu przed kościołem.

Eugeniusz

KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA XXXIII ZWYKŁA, 18 listopada 2018

Słowo Boże: Dn 12,1-3; Hbr 10,11-14; Mt 13,24-32

PONIEDZIAŁEK, 19 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 1,1-4,2,1-5; Łk 18,35-43

WTOREK, 20 listopada Wsp. św. Rafała Kalinowskiego

Słowo Boże: Ap 3,1-6,14-22; Łk 19,1-10

ŚRODA, 21 listopada Wsp. Ofiarowania NMP

Słowo Boże: Ap 4,1-11; Łk 19,11-28

CZWARTEK, 22 listopada Wsp. św. Cecylii, dz i męcz

Słowo Boże: Ap 5,1-10; Łk 19,41-44

PIĄTEK, 23 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 10,8-11; Łk 19,45-48

SOBOTA, 24 listopada Wsp. św. Męczenników Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy

Słowo Boże: Ap 11,4-12; Łk 20,27-40

NIEDZIELA XXXIV ZWYKŁA, 25 listopada 2018

URO CZ. JEZUSA CHRYS TUSA KRÓŁA WSZECHŚWIATA

Słowo Boże: Dn 7,13-14; Ap 1,5-8; J 18,33-37

PONIEDZIAŁEK, 26 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 14,1-5; Łk 21,1-4

WTOREK, 27 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 14,14-20; Łk 21,5-11

ŚRODA, 28 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 15,1-4; Łk 21,12-19

CZWARTEK, 29 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 18,1-2,21-23; 19,1-3; Łk 21,20-28

PIĄTEK, 30 listopada Święto św. Andrzeja Ap

Słowo Boże: Rz 10,9-18; Mt 4,18-22

SOBOTA, 1 grudnia Dzień powszedni

Słowo Boże: Ap 22,1-7; Łk 21,34-36

Pierwsza sobota miesiąca.

Koniec Roku Liturgicznego

NIEDZIELA I ADWENTU, 2 grudnia 2018

Słowo Boże: Jr 33,14-16; 1Tes 3,12-4,2; Łk 21,25-28,34-36

Początek Roku Liturgicznego 2018/2019

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

Módlcie się za kapłanów

Kapłan to też człowiek, potrzebuje Twojej modlitwy/

Bolesne to, niemniej prawdziwe: za kapłanów rzadko kto się modli. Czy zamknięty w samotnym zaciszu swego mieszkania, czy rozmodlony pod wspaniałym sklepieniem świątyni, kapłan spełnia czynność, którą dzisiaj się podobno nisko ceni: kapłan się modli. Za kogo? Za Kościół i lud. Ludziom zakopanym w złocie lub błocie modlitwa wydaje się czymś bezwartościowym, ale chrześcijanin wie, jak wiele zawdzięczamy modlitwie kapłańskiej, zwłaszcza w czasie ofiary Mszy świętej... Stąd nasz obowiązek odpłacać się modlitwą za modlitwy. Nie sądzmy, że kapłan, dlatego iż często obcuje z Bogiem, nie potrzebuje naszych modlitw. I kapłan odczuwa w sercu ową nieopisaną próżnię, która mu każe powtarzać: Módl się za mnie. I on boi się zostać sam na sam przed Bogiem, i on żywo pragnie znajdować się w otoczeniu licznych dusz pobożnych, gdy błaga Boga o łaski i błogosławieństwo. A tymczasem tak często musi podzielać los swego Mistrza w Ogrójcu, tak często musi konać w samotności lub w otoczeniu przyjaciół, którzy nie umieją modlić się za niego. Świat wymaga wiele, bardzo wiele od kapłana. Pod naciskiem tych wymogów dusza kapłana często miewa chwile konania, czego świadkiem jest sam Bóg. Niech przynajmniej jego duchowe dzieci modlą się z nim i za niego. Przecież i on ma zbawić duszę. Ma zbawić duszę o wiele więcej nagabywaną przez szatana aniżeli dusza zwykłego chrześcijanina. Bo szatan wie, że jeśli mu się uda zepchnąć na manowce jednego kapłana, straci przez to całą rzeszę na drogę zatracenia, więc na niego kieruje z największą zaciekłością swe jadowite pociski. Kapłana biorą na cel nieprzyjacielemu samemu znani, których złość na niego tylko się wylewa... Za każdą czynność kapłańską czeka go odpowiedzialność przerażająca: będzie musiał zdać rachunek z każdej Mszy, z każdego kazania, z każdego sakramentu, z każdej duszy, którą prowadził przez życie. Jeżeli dla naszego dobra, dla naszego zbawienia bierze na siebie tak ciężką odpowiedzialność, to słusznie, byśmy choć modlitwą starali się ująć mu tego ciężaru.

Gdy wstępuje na ambonę, módlmy się za niego, by go Bóg oświecił, umocnił, zapalił gorliwością, aby jego słowa były światłem dla naszego umysłu, iskrą, płomieniem dla naszego serca, siłą i mocą dla naszej chwiejnej woli. Gdy przystępuje do ołtarza, módlmy się za niego, aby Ciało i Krew Zbawiciela tak ściśle zjednoczyły go z Bogiem, iżby się nigdy od Niego nie oddalił. Gdy mamy się przed nim spowiadać, módlmy się, aby pewną ręką umiał dotknąć i leczyć rany naszej duszy, by mu nie zabrakło cierpliwości i cierpienia i długiej pracy podjętej dla naszego wiecznego szczęścia.

Jeśli jest młody, prosimy Boga, aby hamował jego młodzieńcze zapędy pamięcią o wieczności. Jeśli stary, módlmy się, by go Bóg wspierał wspomnieniem dzieł dokonanych dla Jego chwały i pozwolił dopełnić swe zasługi nowymi cnotami, życiem cichym, skupionym, żarliwą modlitwą, przygotowaniem ostatniego sprawozdania w oczekiwaniu zasłużonego wieńca. Jeśli godnie odpowiada swemu powołaniu, módlmy się, by ani jedno słowo, ani jeden jego przykład nie padł na ziemię niewdzięczną; a jeśli na nieszczęście nie stoi na wysokości swego posłannictwa, prosimy Boga, ażeby ci, co go widzą lub słuchają, mieli tyle chrześcijańskiego rozsądku, by umieli odróżnić perły od błota, godność kapłańską od nędzy osobistej, by nie zapomnieli nauk i przykładów ewangelicznych na widok uczynków mniej poprawnych. Upraszajmy dla niego to samo miłosierdzie Boże, które nas może wiele razy wyrwało z otchłani zatracenia.

Kościół potrzebuje tak bardzo kapłanów pełnych Bucha Świętego, gotowych do poświęcenia, zapalonych gorliwością i rwących się do pracy z czystą intencją: oddać chwałę Bogu i zbawiać dusze. Ale pamiętajmy, iż narody mają zazwyczaj takich kapłanów, na jakich zasługują. Dobry kapłan to zaiste wielki dar dobroci Bożej, ale zjawia się on tylko tam i wtedy, gdzie go ściąga serdeczna i gorąca modlitwa. A zatem, gdy się modlimy do otwartego Serca naszego Boskiego Zbawiciela, polecajmy Mu gorąco naszych kapłanów, prosimy Go serdecznie, by pomnażał ich liczbę, w miarę jak mnoży się liczba Jego wyznawców, by dał nam kapłanów według Serca swego - gorliwych i zatroskanych o Jego chwałę, o zbawienie dusz naszych.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO ZA KAPŁANÓW

Duchu Święty, Duchu mądrości, prowadź kapłanów; Duchu Święty, Duchu światłości, oświecaj kapłanów; Duchu Święty, Duchu czystości, uświęcaj kapłanów; Duchu Święty, Duchu mocy, wspieraj kapłanów; Duchu Święty, Duchu Boży, spraw, by kapłani ożywieni i umocnieni Twoją łaską nieśli słowo prawdy i błogosławieństwo pokoju na cały świat. Niech ogień świętej miłości rozpala ich serca, by w płomieniach tej miłości oczyszczali i uświęcali dusze. Duchu Święty, powierzamy Ci serca powołani; ukształtuj je na wzór Najświętszych Serc Jezusa i Maryi. Amen

Z nauczania Papieża Franciszka

BÓG ZNAJDZIE SPOSÓB, BY WEJŚĆ

Wystarczy, by serce było lekko niedomknięte, a „Bóg znajdzie sposób, by wejść” i uratować nas przed skończeniem pośród „inmiseri cordi” – ten neologizm odnosi się do osób bez miłosierdzia, praktykujących błogosławieństwa na wspan. Przed narcystyczną pokusą „skupia się na sobie” – będącego przeciwieństwem „inności” chrześcijańskiej, która „jest darem i służbą”. Odnosząc się do fragmentu Drugiego Listu św. Pawła do Koryntian (I, 1-7), w zaledwie „dziewiętnastu liniach tekstu osiem razy Paweł mówi o pociesze, o tym, żeby dać się pocieszyć, by pocieszać innych”. Pociecha zatem „powtarza się osiem razy”, jest zbyt obecna, chce nam to coś powiedzieć. I „dla tego myślę, że to szansa, okazja, żeby zastanowić się nad pociechą: czym jest pociecha, o której mówi Paweł”. Lecz przede wszystkim musimy dostrzec, że pociecha nie jest czymś odrębnym, nie jest rzeczą zamkniętą w sobie. Doświadczenie pociechy, które jest doświadczeniem duchowym, potrzebuje zawsze innego, by było pełne: nikt nie może pocieszyć samego siebie, nikt. A ten, kto usiłuje to zrobić, kończy przed lustrem; przygląda się sobie w lustrze, próbuje się podretuszować, poprawić swój wygląd; pociesza się tymi rzeczami w zamknięciu, a one nie pozwalają mu się rozwijać.

Pociecha, aby była prawdziwa, aby była chrześcijańska, potrzebuje innego, bo prawdziwą pociechę się otrzymuje. To właśnie Bóg nas pociesza, to Bóg nam daje ten dar: my mamy otwarte serca, a On przychodzi i daje. To jest „inność”, która sprawia, że rośnie prawdziwa pociecha.

PRZES WSZYSTKICH

Jacek Salij OP

Jeśli w naszym życiu trzeba coś poprawić, to uczynmy to teraz, bo potem może być za późno.

Apostoł Paweł mówił: „Jeśli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania” (1 Kor 15, 19). Już w początkach Kościoła właśnie wiara w życie wieczne była dla wierzących w Chrystusa źródłem siły i motywacji do znoszenia utrapień i prześladowań, jakie ich spotykały. Trwajcie przy Chrystusie również w prześladowaniach – zagrzewa wiernych apostoł Piotr. „Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które również próbuje się w ogniu”. Jeżeli mimo utrapień wytrwacie przy Chrystusie, „ucieszycie się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary – zbawienie dusz” (1P 1, 6-9). Te słowa, że celem wiary jest zbawienie duszy, włożmy głęboko w nasze serca.

WIARA W ŻYCIE WIECZNE

Sam Pan Jezus obietnicę życia wiecznego głosił wyraźnie i bardzo często. „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi. Gromadźcie sobie w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamią się i nie kradną” (Mt 6, 19n). To jedno z wielu Jego pouczeń na ten temat. „Cieszcie się z tego, że wasze imiona zapisane są w niebie” (Łk 10, 20). Słowa „albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie” (Mt 5, 12) oraz słowa podobne wiele razy pojawiają się na kartach Ewangelii. Natomiast w obliczu śmierci swojego przyjaciela Łazarza wypowiedział Pan Jezus pamiętne słowa: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze do wieki” (J 11, 25).

ŚWIĘTYCH OBCOWANIE

Uroczystość Wszystkich Świętych, to znaczy, że bardzo wielu tych, którzy odeszli, są już bez reszty święci i przepelnieni Bogiem. Oni już osią-

ŚLĄNIE I ŚWIĘTYCH

gnęli pełny i nieprzemijalny sens swojego życia. Dziękując Bogu i uwielbiając Go za to, że tylu już ludzi obdarzył zbawieniem i uczynił swoimi przyjaciółmi na zawsze, na wieki wieków, tym więcej odnawiamy w sobie nadzieję na nasze własne zbawienie i przypatrujemy się swojemu życiu, czy ono naprawdę jest pielgrzymowaniem do życia wiecznego. Jeśli coś w naszym życiu trzeba poprawić, uczynimy to już teraz, bo potem może być za późno. Trzeba sobie uświadomić, że gdyby nie Chrystus, gdyby nie Jego śmierć i zmartwychwstanie, nikt nie byłby zbawiony. Po to właśnie On umarł na krzyżu, żeby przyprowadzić do swojego Ojca niezliczony tłum zbawionych – żeby niezliczony tłum grzeszników uczynić Bożymi przyjaciółmi i świętymi.

POWOŁANI DO ŚWIĘTOŚCI

Co ma zrobić człowiek ochrzczony, żeby zostać świętym? Odpowiedź na to pytanie znajdziemy w Kazaniu na Górze. „Błogosławieni ubodzy w duchu”. Błogosławieni ci, dla których Bóg jest całym ich bogactwem, którzy całą swoją nadzieję złożyli w Panu Bogu.

„Błogosławieni, którzy się smucą – którzy się smucą z tego powodu, że nie potrafią jeszcze kochać Boga całym sercem. „Błogosławieni cisi” – błogosławieni ci, którzy uwierzyli w potęgę miłości, którzy uwierzyli, że wierność Bożym przykazaniom jest stokroć potężniejsza niż siła i przemoc. „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości” – którzy naprawdę pragną i naprawdę sprawiedliwości. „Błogosławieni miłosierni” – miłosierni wobec własnej samotnej ciotki i miłosierni dla poczętego dziecka. „Błogosławieni czystego serca”. Błogosławieni ci, którzy rozróżniają między miłością czystą i brudną, którzy swoją męskość lub kobiecość przyjmują jako dar Boży i zadanie duchowe.

Właśnie ci, którzy starają się otwierać na ducha błogosławieństw, królestwo Boże posiadają i Boga oglądając będą.

ZWYCIĘSTWO PRZYSZŁO PRZEZ MARYJĘ

Zwycięstwo, gdy przyjdzie, przyjdzie przez Maryję – dobrze znamy te słowa wypowiedziane przez kard. Augusta Hlonda, Prymasa Polski. Niepodległa z 1918 roku postawiła w sercu naszej Ojczyzny także symbol Maryi w koronie gwiazd dwunastu. Pierwsza i ostatnia księga Biblii przypomina nam o upadku w niewolę grzechu. Przypomina o walce, zmaganiach, wyrzeczeniach, wysiłku, wszelkich ofiarach wielu ludzi, aby wyzwolić się z tego doświadczenia upadku i zniewolenia. Przypomina o bezradności człowieka i interwencji Boga, który wybiera Maryję, aby dzięki Niej mógł narodzić się Zbawiciel świata, Ten, który wyzwala z niewoli zła. Zwycięstwo gdy przyjdzie, przychodzi przez Maryję, bo Ona zawsze przynosi owoc swojego żywota – Jezusa Chrystusa. Tak było 100 lat temu, kiedy po 123 latach niewoli odzyskaliśmy niepodległość. To zwycięstwo nie jest przeszłością, ale trwa i jest aktualne od momentu ofiary krzyża i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

Podążając za myślą Romana Brandstaettera, możemy spojrzeć na losy Ojczyzny, na naszą codzienność oczami Biblii, łącząc zawarte w niej wydarzenia z codziennością. Dzięki temu możemy dostrzec Bożą opatrność, niezawodzącą tych, którzy w Bogu pokładają nadzieję. Nasz Naród od 1918 roku odzyskał upragnioną niepodległość. Powstał z niewoli i upadku, okupując to wieloma wyrzeczeniami i ofiarami. W tych doświadczeniach zawsze był wierny Jezusowi Chrystusowi, Maryi i jest aktualnie wyrażonej w zasadzie: Bóg, Honor Ojczyzna.

Zwycięstwo, gdy przyjdzie, przyjdzie przez Maryję. Gdy wszystkie światła nadziei gaśły, pozostała Ona niosąc skarb wiary i nadziei dla polskiego ludu przez 123 lata niewoli. Wszystkie nasze zale, niedole i krzyże zamieniała w męstwo, odwagę, wytrwałość, pokazując Boże drogi do wolnej Ojczyzny. Zostawiła nam znaki na ziemi i niebie, by po strasnej 123 letniej niewoli przyszło Jej i Jej Syna imię zwycięstwo.

„Boże, Rządco i Panie narodów, z ręki i karnośći Twojej racz nas nie wypuszczać, a za przyczyną Najświętszej Maryi Panny, Królowej naszej, błogosław Ojczyznę naszą, by – Tobie zawsze wierna – chwałę przynosiła Imieniu Twojemu, a syny swe wiodła ku szczęśliwości (...).”

(Ks. Piotr Skarga z Modlitwy za Ojczyznę).

- Irena -

BAZYLIKA MNIEJSZA

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141

Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: parafiasejny@gmail.com

Wikariusze: ks. Kamil Borys, ks. Tomasz Sikorski

W OSTATNIM CZASIE :

Sakrament Chrztu Świętego:

04/11/2018 Mikołaj Korzeniecki

Odeszli do wieczności:

✠ Jadwiga Leonczyk, Sejny

(l. 98) zm. 01/11/2018

✠ Anna Rutowicz, Stabieńszczyzna

(l. 81) zm. 03/11/2018

✠ Maria Jakubowska, Sejny

(l. 59) zm. 06/11/2018

✠ Jerzy Zajkowski, Sejny

(l. 88) zm. 08/11/2018

✠ Genowefa Macianis, Sejny

(l. 88) zm. 10/11/2018

OFIARODAWCY NA REMONT

**Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom, którzy
złożyli swoje ofiary na remonty naszej bazyliki:**

Szewczyk Ewa Stefania, Kraków,
Domel Jadwiga, Sejny, Zawadzkiego
Daniłowicz Zofia, Sejny, Wojska Polskiego
Franiak Joanna Kazimierz, Sejny, Parkowa
Pachutko Teresa Antoni, Sejny, Emilii Plater
Klucznik Barbara, Sejny, Zawadzkiego
Gibas Zofia, Sejny, Zawadzkiego
Skupska - Bułako Joanna, Sejny, Cisowa
Ponganis Halina Marian, Sejny, Piłsudskiego
Misiukanis Wojciech Krzysztof, Sejny, Woj. Polskiego
Ogórki Aldona Czesław, Konstantynówka
Puchłowska Teresa, Sejny, Konarskiego
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Górska Stanisława, Bubele
Miszkiewicz Regina, Sejny, Konarskiego
Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego

Namotkiewicz Anna Marian, Sejny, Łąkowa
Andruczyk Maria, Sejny, Zawadzkiego
Matan Mirosława, Sejny, Wojska Polskiego
Kamińska Józefa, Sejny, Nowa
Ciszewska Genowefa, Sejny, Konarskiego
Żegarscy Wanda Stanisław, Sejny, Woj. Polskiego
Szkłarz Helena, Sejny, Konopnickiej
Jurkiewicz Saturnina Czesław, Radziuski
Szkutnik Urszula Wiesław, Sejny, Mickiewicza
Derdzikowska Eugenia, Sejny, Parkowa
Żukowska Rasa, Sankury
Majewscy Halina Rajmund, Sejny, 1 Maja
Ramel Marta Mariusz, Marynowo
Mikołajczyk Leokadia Henryk, Sejny, Elektryczna
Rybczyński Halina Józef, Kielczany
Dochód Dorota Andrzej, Sejny, Grodzińskiego
Kuczyńska Helena, Sejny, Emilii Plater
Bielecka Alicja, Sejny, Zawadzkiego
Czarkowska Jadwiga, Sejny, Konarskiego
Derdzikowska Eugenia, Sejny, Parkowa
Rytelewska Alicja, Sejny, Zawadzkiego
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Raglis Anna Wincenty, Skarkiszki
Krzywak Maria, Sejny, Wojska Polskiego
Janczulewicz Janina Jerzy, Sejny, Topolowa
Kaklin Aleksandra Piotr, Marynowo
Wowak Emilia, Sejny, Konarskiego
Moroz Irena, Sejny, Konarskiego
Kuczyński Maria Jan, Sejny, Grodzińskiego
Staśkiewicz Alicja, Sejny, Konarskiego
Motuk Krystyna Ryszard, Sejny, Jodłowa
Radzewicz Aniela, Sejny, Konarskiego
Sienkiewicz Anna Józef, Sejny, Targowa
Sienkiewicz Waldemar, Radziucie
Waszkiewicz Janina Zygmunt, Sejny, Pl. Św. Agaty
Borodziuk Wioletta Bogusław, Sejny, Piłsudskiego
Rugienis Barbara Stanisław, Sejny, Piłsudskiego
Zajkowsy Irena Jerzy, Sejny, Parkowa
Zielepucha Grażyna Witold, Sejny, Woj. Polskiego
Perwejnisi Lucyna Krzysztof, Sejny, Konarskiego
Ellert Jacek, Warszawa
Małkiński Anna Tadeusz, Sejny, Wojska Polskiego
Wołukanis Krystyna Stanisław, Łumbie
Bernecka Stefania, Sejny, Pl. Św. Agaty
Berezecka Danuta, Sejny, Konarskiego
Glembocka Bożena, Sejny, Wojska Polskiego
Gryziewicz Cecylia Stefan, Sztabinki
Kubrak/ Skupska Anna Grzegorz, Kielczany

INTENCJE MSZALNE 18.11 - 02.12.2018

NIEDZIELA XXXIII ZWYKŁA, 18 listopada 2018

07:00 Dziękczynna i o błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Doroty i Andrzeja w 25 rocz. ślubu i dla rodziny
 08:30 +Stanisław Motuk
 10:00 +Marta Gulan (9 rocz.)
 10:00 +Paweł +Witold i dziadkowie z r. Koneszko
 11:30 Za parafian
 11:30 +Janina Kap (8mc)
 KRASNOWO 12:00 +Irena Skupska (8mc)
 13:00 LT Dziękczynna i o błog. Boże dla Szkoły Żibury w 100 rocz. jej utworzenia
 17:30 +Marian Szułowicz (gr14)
 17:30 +Jan Budzejko (gr3)

PONIEDZIAŁEK, 19 listopada 2018

06:30 +Marian Szułowicz (gr15)
 08:00 +Stefania +Antoni Przekopscy +Sławomir
 08:00 +Jan +Elżbieta +Jan Brzeziński
 08:00 +Stanisław +Maria Mikołajczyk +Jan +Emilia Juchniewicz +Franciszek Kobrzyńczuk
 +Władysław Simniszko
 08:00 +Jan Budzejko (gr4)
 17:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Marcina
 17:30 +Piotr Chmielewski (23 rocz.)
 +Janina Gniazdowska
 17:30 +Henryk +Marianna i z r. Radzewiczów i Dulewiczów +Stanisław Masłowski
 17:30 +Jadwiga +Ryszard z r. Dziemitko

WTOREK, 20 listopada 2018

06:30 +Marian Szułowicz (gr16)
 08:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Benigny
 08:00 +Teresa Hołubowicz (6mc)
 08:00 +Marian Chowaniec (40 rocz.)
 08:00 +Tadeusz Waluś (11mc)
 17:30 +Marta Staniewicz (17 rocz.)
 17:30 +Stanisław (22 rocz.) +Eugeniusz Pileccy
 17:30 +Władysława Bizio (4mc)
 17:30 +Jan Budzejko (gr5)

ŚRODA, 21 listopada 2018

06:30 +Piotr Wołongiewicz
 08:00 +Antoni Mielech
 08:00 +Józef +Weronika +Marianna +Agata +Romuald +Ludwik z r. Buchowskich
 08:00 +Jan Budzejko (gr6)
 17:30 +Anna +Stanisław Dąbrowscy (6 rocz.)
 +Piotr Wołongiewicz (2 rocz.)
 17:30 +Marian Szułowicz (gr17)
 17:30 +Józef Leorczyk (miesiąc od pogrzebu)

CZWARTEK, 22 listopada 2018

06:30 +Jan Budzejko (gr7)
 08:00 Dziękczynna i o błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Janiny Ferens
 08:00 +Marian Szułowicz (gr18)
 Kaplica Sióstr: +Janina +Leon +Józefa Baranowsky
 17:30 +Bronisław Jasiewicz +Kazimierz +Agata i z r. Ciruszysów
 17:30 +Marian (6 rocz.) i z r. Radzewiczów i Łabanowskich

17:30 +Witold Lewkiewicz (miesiąc od pogrzebu)

PIĄTEK, 23 listopada 2018

06:30 +Jan Budzejko (gr8)
 08:00 Dziękczynna za plony i o błog. Boże dla parafian z Gryszańc
 08:00 +Lucja Krutul
 08:00 +Helena +Maciej z r. Misiukanisów
 17:30 +Grzegorz Bułako (12 rocz.)
 17:30 +Marian Szułowicz (gr19)
 17:30 +z r. Jabłońskich, Laudów i Cieślukowskich

SOBOTA, 24 listopada 2018

06:30 +Jan Budzejko (gr9)
 08:00 +Jan +Elżbieta +Jan Brzeziński +Stanisław +Anna +Stanisław Zianowicz
 08:00 +Irena Grygucis (4mc)
 08:00 +Maria +Anatol Łapiński
 08:00 +Anna Lisewska (4 rocz.) +Leon (20 rocz.) i z r. Kłahs
 17:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Jerzego oraz Maćka, Julii i Magdy z r. Sawińskich
 17:30 +Walerian Kuczyński (1 rocz.)
 17:30 +Marian Szułowicz (gr20)

NIEDZIELA, UROCZ. JEZUSA CHRYSYTA KRÓLA WSECHŚWIATA, 25 listopada 2018

07:00 +Jadwiga Bułwin i rodzice
 07:00 +Marian Szułowicz (gr21)
 08:30 +Stefania +Jerzy Woźnialis
 10:00 +Stanisław (18 rocz.) i z r. Tarasiewiczów
 11:30 Za parafian
 11:30 +Kazimierz +Marianna Dziemido
 11:30 Dziękczynna za plony i o błog. Boże dla parafian z Posejn
 13:00 LT
 KRASNOWO 12:00
 17:30 +Józef Matusiewicz (16 rocz.)
 17:30 +Jan Budzejko (gr10)

PONIEDZIAŁEK, 26 listopada 2018

06:30 +Marian Szułowicz (gr22)
 08:00 +Wincenty (rocz.) +Wiktoria +Zofia +Helena +Jan z r. Dąbrowskich
 08:00 +Janina +Wacław Pryzmont
 08:00 +Jan Budzejko (gr11)
 17:30 O błog. Boże, opiekę MB i miłość dla Julii Pokutko w 18 rocz. urodzin i dla rodziny
 17:30 +Benedykta Sidor (2 rocz.)
 17:30 +Krystyna Andruczyk (3 rocz.)
 17:30 +Jan i z r. Radzewiczów i Książków

WTOREK, 27 listopada 2018

06:30 +Jan Budzejko (gr12)
 08:00 +Marian Szułowicz (gr23)
 08:00 +Józef +Gabriela +Helena +Stanisław +Józef z r. Bornejko
 Kaplica Sióstr: +Piotr +Aleksandra +Piotr Klepaccy
 17:30 +Janina Andrulewicz (10mc)
 17:30 +Jadwiga +Adam Fiutowsky
 17:30 +Zofia +Edward Andruszkiewicz +Waleria +Józef Ponganis

ŚRODA, 28 listopada 2018

06:30 +Marian Szulowicz (gr24)
 08:00 +Szczepan (21 rocz.) +Walenty +Kazimierz
 08:00 +Bernard Kobeldis (4mc)
 08:00 +Jan Budzejko (gr13)
 17:30 +Andrzej Korzecki (11mc)
 17:30 +Zdzisław Koncewicz
 17:30 +Piotr Czerniawski

CZWARTEK, 29 listopada 2018

06:30 +Jan Budzejko (gr14)
 08:00 +Marian Szulowicz (gr25)
 08:00 +Józef Radzewicz (3 rocz.)
 +Stefania +Wincenty Bobrowscy
 08:00 +Julian Krzywak (3mc)
 17:30 +Joanna +Stanisław +Anna Idzikowscy
 i z r. Wysockich
 17:30 +Halina +Franciszek Sylwista
 +Cecylia Michnowska
 17:30 +Franciszek Grzędziński (12 rocz.)

PIĄTEK, 30 listopada 2018 Święto św. Andrzeja Ap

06:30 +Zygmunt Rzeniecki
 08:00 +Anna Kapp (11mc)
 08:00 +Antoni +Rozalia +Anieli z r. Żybuda
 08:00 +Jan Budzejko (gr15)
 17:30 +Andrzej Palewicz

17:30 +Renata Myszczyńska
 17:30 +Marian Szulowicz (gr26)

SOBOTA, 1 grudnia 2018

06:30 +Czesław Bielecki (gr1)
 08:00 +Jadwiga +Józef z r. Harackiewiczów
 08:00 +Helena Gajdzińska
 08:00 +Tadeusz Czeszkiewicz (rocz.)
 08:00 +Salomea (4 rocz.) i z r. Klahs
 17:30 +Marian Szulowicz (gr27)
 17:30 +Jan Budzejko (gr16)
 17:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Natalii
 Masianis z okazji urodzin i imienin

NIEDZIELA I ADWENTU, 2 grudnia 2018

07:00 +Marian Szulowicz (gr28)
 07:00 +Jan Budzejko (gr17)
 08:30 +Władysława Cichanowicz (1 rocz.)
 08:00 +Krzysztof Śniło (1 rocz.)
 10:00 +Władysława Szejnrowska (10 rocz.)
 10:00 +Paweł Koneszko +Witold i dziadkowie
 11:30 Za parafian
 11:30 +Janina Kluza
 KRASNOWO 12:00
 13:00 LT
 17:30 +Jadwiga Harackiewicz
 17:30 +Czesław Bielecki (gr2)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Pan Jezus zapewnia nas, że chociaż niebo i ziemia przemijają, to Jego słowa nie przemijają. Wierzymy we wszystko, co objawił nam Zbawiciel. Mamy Mu ufać aż się wszystko spełni, a wtedy będziemy odpowiednio przygotowani na Jego powtórne przyjście.

Wczwartek, w dniu patronki muzyki kościelnej, św. Cecylii, pamiętamy w modlitwie o tych, którzy muzyką i śpiewem upiększają liturgię w naszym kościele. Ogarniamy naszą modlitwą nasze chóry parafialne: polski i litewski, pan Organistę i zapraszamy na wieczorną Mszę św., abyśmy uczcili św. Cecylię i uwielbili Boga za dar śpiewu, pamiętając że kto śpiewa dwa razy się modli.

Codziennie w listopadzie modlimy się za zmarłych polecanych w wypominkach przed wieczorną Mszą św. Modlitwę rozpoczynamy o 17:10. Do końca listopada przyjmujemy również w wypominki roczne - w niedzielę przed sumą jest modlitwa wypominkowa za tych zmarłych.

Wostatnią niedzielę listopada Kościół obchodzi uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Pan Jezus w godzinie swojej męki przyznaje, że jest Królem. Jego królestwo nie jest z tego świata. Ono przekracza wyobrażenia tego świata, tak samo jak Chrystus przekroczył granice życia i śmierci. Zmarłych wstając, zwyciężył śmierć i wstąpił do nieba, gdzie zasiada po prawicy Ojca. Bóg Ojciec powierzył Mu wieczne królowanie, a On zaprasza nas do uczestnictwa w Jego królestwie.

Akcja Katolicka obchodzi w tę uroczystość swoje święto patronalne. O godz. 11.30 będzie uroczysta Msza św. z tej okazji, zapraszamy naszych Parafian do włączenia się w szeregi Akcji Katolickiej.

Pierwsza sobota miesiąca grudnia przypada 1 grudnia. Zapraszamy na wieczorne nabożeństwo ku czci Niepokalanego Serca Maryi. Będzie krótka medytacja, różaniec i zawierzenie się Matce Bożej.

Kończy się rok liturgiczny. Niedziela Chrystusa Króla jest ostatnią w cyklu liturgicznym. Niedzielą 2 grudnia, a więc pierwszą Adwentu rozpocznie się nowy rok liturgiczny.

Zakończone zostały prace remontowe zarówno przy remoncie elewacji północnej naszej bazyliki, jak i przy renowacji ołtarza głównego (I etap polegał na oczyszczeniu ołtarza z warstw farby i złocień). Obrazy: Nawiedzenie i Ukrzyżowanie oraz tabernakulum zostały przeniesione dla Białegostoku, do pracowni konserwatorskiej. Bóg zapłać naszym Parafianom i kilku Gościom spoza Parafii za ofiary złożone na te prace. Wkład własny do dotacji ministerstwa wyniósł odpowiednio: do 250 tys. zł na remont elewacji - 35 tys. złotych, a do 100 tys. złotych na renowację ołtarza - 20 tys. złotych. Nasi parafianie (300 rodzin) złożyli 35 tysięcy złotych, a comiesięczna taca na remonty wynosi średnio 4,5 tysiąca złotych. Więc suma sumarycznie rozliczyliśmy tegoroczne prace, dokładając również inne ofiary (śluby, chrzty i pogrzeby). Bóg zapłać wszystkim. W tej chwili złożyliśmy wniosek na dotację na dokończenie prac przy remoncie elewacji, czekamy na nabór wniosków na renowację ołtarza głównego.

KAPITUŁA SEJNEŃSKO-WIGIERSKA

6 listopada 2018

Kapituła Sejneńsko-Wigierska, która jest spadkobierczynią Kapituły Sejneńskiej utworzonej w 1926 roku przy Kolegiacie Sejneńskiej przez abpa Romualda Jałbrzykowskiego, biskupa łomżyńskiego, a do której należą kapłani diecezji ełckiej spotyka się od wielu lat w Bazylice Sejneńskiej, aby modlić się za zmarłych kanoników, a także biskupów dawnej diecezji sejneńskiej, łomżyńskiej, warmińskiej i ełckiej. W tym roku przybyło na tę modlitwę 32 kapłanów kanoników tejże Kapituły, którzy pod przewodnictwem biskupa ełckiego Jerzego Mazura, naszego Pasterza sprawowali Mszę św. i zawierzali siebie i wszystkich kapłanów opiece Matki Bożej, naszej Pani Sejneńskiej.

Galeria w Klasztorze „POLSKIE MALARSTWO SAKRALNE”

MB Wspomożenie Wiernych - Passawska

Obraz Matki Boskiej Wspomożenie Wiernych zwany Matką Boską Passawską wyszedł spod pędzla wybitnego niemieckiego malarza Lucasa Cranacha Starszego i obecnie znajduje się w katedrze w Innsbrucku w Austrii. Obraz był tak piękny, że w 1622 roku została wykonana wierna kopia i umieszczona w kaplicy, a następnie w większej katedrze w miejscowości Passau (Passawa) – obecnie w Niemczech. Kult obrazu z Passawy przerósł sławę oryginału.

Obecnie Passawa to jedno z najbardziej znanych miejsc pielgrzymkowych w Niemczech i Austrii. Wierni z Austrii i Bawarii nazywają Matkę Bożą Passawską - „Maria Hilf” czyli po niemiecku „matko pomóż”, a charakterystyczne wizerunki „Maria Hilf” są tak popularne w południowych Niemczech i Austrii jak u nas Matka Boska Częstochowska. Dlaczego zatem omawiamy ten obraz przy okazji zbioru „Polskiego Malarstwa Sakralnego”?

Aby odpowiedzieć na to pytanie musimy cofnąć się w czasie. Kult Matki Bożej Wspomożycielki sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Pojęcie „Wspomożycielki” pojawia się w pismach diakona św. Efrema czy św. Grzegorza z Nazjanzu. Jednak dopiero w kolejnych wiekach kult staje popularny. W 1571 roku flota chrześcijańska pokonała siły tureckie w bitwie morskiej pod Lepanto, a na pamiątkę tego zwycięstwa papież św. Pius V włączył do Litanii Loretańskiej nowe wezwanie „Wspomożenie wiernych, módl się za nami”. Dla nas Polaków istotniejsza jest kolejna data, w której ważyły się losy chrześcijańskiej Europy. Kiedy Turcy w 1683 roku stanęli u bram Wiednia, nastąpiło

kolejne zawieszenie losu w ręce Matki Bożej Wspomożycielki. Jak wiemy 12 września 1683 roku armia turecka została rozgromiona, a decydujące znaczenie w zwycięstwie miały nasze wojska pod dowództwem króla Jana III Sobieskiego. Zaraz po wygranej bitwie polski król napisał do papieża Innocentego XI list ze słowami „Venimus, vidimus et Deus vicit” (Przybyliśmy, zobaczyliśmy i Bóg zwyciężył). Zwycięstwo pod Wiedniem przyczynia się do jeszcze większego

rozwoju kultu Matki Bożej Wspomożycielki oraz do jeszcze większej popularyzacji cudownego wizerunku z sanktuarium w Passawie. Wraz z powracającymi spod Wiednia naszymi wojskami kult rozprzestrzenił się w Polsce. Mało kto wie, że w Warszawie na najbardziej uczęszczanej ulicy – Krakowskim Przedmieściu niedaleko Placu Zamkowego znajduje się rzeźba autorstwa Józefa Bellottiego z 1683 roku i podarowana królowi Sobieskiemu na pamiątkę wiktorii wiedeńskiej. Jest to rzeźbiona figura Matki Boskiej Passawskiej, drugi po ko-

łumnne Zygmunta najstarszy pomnik w Warszawie. W galerii sejneńskiej możemy podziwiać dwie kopie obrazu Matki Boskiej Passawskiej. Warto oglądając te obrazy sięgnąć do historii. Dziś prezentujemy bardziej ludową wersję. W tym wypadku jednak prostota wyrazu artystycznego podkreśla szczerzy i naturalny obraz Matki i tulącego się do policzka małego Jezusa.

Marcin Błaszczuk